

зж-тж въ дома-тж Матѣевъ отнапрѣжни-тж му содружници, по занятіе мытари, и други знаемы. Като видѣли това, фарисей-тж, които считали себе си праведны и, по своѣ-тж гордость, не искали да ся събиратъ съ други-тж чловѣцы, а особенно съ мытари-тж, които тж прѣзирали, като недостойны грѣшници, пытали ученицы-тж Иисусовы: „какъ може вашія-тж учитель да піе и да ѣде на еднѣ трапезѣ съ мытари-тж и грѣшници-тж“.

Иисусъ Христосъ, като чулъ това, казалъ: „не здравы-тж иматъ потрѣбѣ отъ лѣкаръ, а болны-тж. Азъ не сжмъ дошлъ да приведеж на покаяніе праведны-тж, но грѣшници-тж.“

Тогава пристѣпили до Него ученицы-тж Іоанновы и казали: „зачто ный и фарисей-тж постимъ тжй много, а Ты и Твои-тж ученицы не постите?“ Господь имъ отговорилъ: „выканы-тж на свадбѣ не можтъ да скърбятъ, догдѣто е съ нихъ жениха-тж. Ще дойде время, когато ще ся отнеме отъ нихъ жениха-тж, тогава и они ще постятъ.“

Въ това время влѣзълъ единъ отъ князове-тж Іудейскы, по имя Іаиръ. Той припаднѣлъ при нозѣ-тж Иисусовы, говореши: „помогни, дѣщеря ми умира. Приди, возложи на неѣ рѣжж-тж Си—и тя ще бѣде жива“. Иисусъ Христосъ тойчасъ встанѣлъ и тѣргнѣлъ съ Іаира; слѣдъ Него вървели ученицы-тж и множество отъ народа.

Въ народа, който ся натискалъ около Спасителя, имало една жена, болна отъ дванадесять години. Тя выкала у себе много лѣкари, иждивила за лѣкове всичко-то си почти иманіе, но не нашла никаквѣ помощъ. Като чула, че Иисусъ Христосъ ся намира въ таѣ странѣ, тя добыла надеждѣ, че Той ще ѣ исцѣли; но, като жена, не смѣяла да изяви за своѣ-тж болестъ при толкосъ много народъ. Тя была увѣрена, че ще ся исцѣли, ако ся само доплати до дрехѣ-тж Му; това ѣ побудило да върви подиръ Господа. Тя ся промѣкнѣла изпомежду народа, приблизила ся отзади до Него, тихомъ ся